

Zambila și iarna

Nicu Hăloiu

Zambila și iarna

...

Din nou se-așterne zăpada peste burg,
Se așează pe străzi și pe străduțe
Un strat subțire și alburiu de nea.
Din norii albi fulgii reci se scurg,
Miliarde și miliarde de steluțe
Se scutură din iarnă, cu fiecare stea!

...

E liniștită curtea, e liniștită strada,
Mici fuioare negre se răsucesc spre cer,
Se-aud niște lopeți ce curăță zăpada,
Ici-colo câte-un câine latră prins de ger!

...

Florile se-nșiră curioase-n glastră,
Domnișoare ce pătrunse de căldură,
Să iasă-n frig nicicum nu se îndură,
Ci preferă să privească din fereastră!

...

Doar zambilei parcă nici nu-i pasă,
Ea sfidează iarna cu-a fulgilor cădere
Și înflorind deodată, cu putere,
Înmiresmează întreaga noastră casă!